

ת"ד 8402/06 - מדינת ישראל נגד יצחק טורזמן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

20 אוקטובר 2015

ת"ד 15-06-8402 מדינת ישראל נ' טורזמן

בפני כב' השופטת ליאת שמיר הירש
המאשימה מדינת ישראל
נגד יצחק טורזמן
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד אלי מוסרי.

הנאשם בעצמו.

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על פי הודהה הנאשם, הనני מרשים אותו בעבירות המוחסנת לו בכתב האישום, כדלקמן:

గרימת תאונות דרכים, נזק וחבלה - עבירה על תקנה 21(ב)(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

נהיגת רשלנית שגרמה לחבלות של ממש - עבירה על תקנה 62(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961.

אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה - עבירה על תקנה 67א לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע בכך שביום 15/01/18 נ Heg ברכבו בעיר שדרות ברוחב בר לב חיים לכיוון כי כר התנועה אל רחוב קק"ל.

הנאשם נהג ברשלנות בכך שפנה ימינה בכיכר ולא אפשר להולכת الرجل, הגבר ארנסטיין פירה, אשר חצתה בסמוך למעבר החציה, לסיים החציה ופגעה בה עם רכבו.

כתוצאה מהתאונה נפגעה הולכת الرجل חבלות של ממש ונגרם לה שבר עם תזוזה של הפגמנטים הגרמיים בעמוד השדרה בחוליה 2-L.

ב"כ המדינה טען כי מדובר ברף רשלנות גבוהה, שכן הפגיעה הייתה בהולכת רגל בסמוך למעבר החציה וביקש להטיל על הנאשם, בהתחשב בתוצאות החמורות, עונש פסילה ממושך שלא יפחט מ- 8 חודשים.

מנגד, סיפר הנאשם כי הולכת الرجل חצתה בחוסר זהירות את הכביש, שלא על מעבר חציה וחציה מהירה וצין כי נסע במהלך איטית שכן פגעה אירעה מיד בעת יציאתו מכיכר.

כמו כן הסביר הנאשם כי הוא בן 67, חי מקצבת זקנה ומשתמש ברכב על מנת לסייע לאשתו להגיע לבדיקות הלב אותן היא צריכה לעבור ולסייע במשק הבית.

הערך המוגן בעבירה של גרים תאונה אשר תואצוטיה חבלות של ממש הינו שלום ציבור המשמשים בדרך.
הפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה ברף הבינוני.

העיקרון המנחה בעת קביעת העונש ההולם, הוא קיומו של יחס בין חומרת מעשה העבירה, מידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בית המשפט מתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במקרה בו אירעה תאונת דרכים, חלק מקביעת העונש תלויה במידת הרשלנות המזוהה לנואם ובנסיבות התאונה.

[ראה לעניין זה עפ"ת 10576-12-10, דמטרי רדוקביז נ' מ"י].

במקרה תיק זה מדובר בנאשם, שלא אפשר להולכת الرجل לחצוט בביטחון את הכביש, בהיותה בסמוך למעבר ח齊יה, שם חלה חובת זהירות מוגברת על נהגים.

תוצאות התאונה הינן גריםת חבלות של ממש, אשר מבלי להקל בחומרתן, אין מציאות ברף העליון של החבלות.

בהתחשב ברף הרשלנות ובתוצאות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 3 חודשים פסילה ויכל להגיע עד שנה של פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

עיוון בפסקה המתייחסת למדיניות הענישה הנהוגה מדגים:

עפ"ת 14-02-47632 עומר מכלוף נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] (מיום 6.3.14) בו נגרמה למעטובת חבלה של ממש בדמות שבר ברגל ובירך שהצריכו ניתוח וקיובו ונגזרו 5 חודשים פסילה (הערעורណון ונדחה ביחס לרכיב הפיזי הכספי שנפסק למעטובת).

ת"ד 12-01-946 מדינת ישראל נגד דורית זיס [פורסם ב公报] (מיום 13.12.12) בו נגרמה חבלה של ממש להולכת רגל בדמות חבלת ראש ודימום סוב- ארכנואידלי שהצריך טיפול רפואי ואשפוז בן יומיים ונגזר עונש של 6 חודשים פסילה.

רע"פ 6918/02 מנשה אחיה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (מיום 22.8.02), שם נגרמו להולן רגל יlid' 1929 שחצה במעבר ח齊יה חבלות של ממש בדמות שברים בכתף השמאלי ובצלע השמאלית ואושרה על ידי בית המשפט העליון פסילת ראשונית נהיגה בת 4.5 חודשים.

ת"ד (י"מ) 1436-01-14 מדינת ישראל נגד עיסא חווואש [פורסם ב公报] (מיום 28.4.14) בו הנאשם הורשע בין היתר בגין חבלה של ממש ונזק לרוכש שאגב נסיעה לאחר פגע בהולכת רגל ילידת 1944 וגרם לה לחבלת ראש ולשברים בצלעות, בעצמות האגן וביד ימין. הולכת הרגל אושפזה 3 שבועות ונגזרו עליו 6 חודשים פסילה בגין 6 ימי פסילה מנהלית.

ת"ד 2914/07 מדינת ישראל נגד נחמה שמעונוב [פורסם ב公报] (מיום 22.6.09) בו הולכת רגל אשר נחבלה במעבר ח齊יה חבלות של ממש בדמות שבר מרוסק בכתף ושרר בברך, עברה ניתוח וכן יצאתה ממוגל העבודה ונותרה נכה, נגזרו 6 חודשים פסילה.

עפ"ת (חיפה) 30937-01-13 לili מץ נגד מדינת ישראל [פורסם ב公报] (מיום 3.5.13) בית המשפט שלערעור קיביל ערעור על חומרת העונש ובמקרה של חבלה של ממש בהולן הרגל במעבר ח齊יה בדמות שברים ברמוס פוביס דו"צ וכן שבר בפיקה משמאלי והופחת משך הפסילה משישה חודשים ל- 4 חודשים.

במקרה שבפניי מדובר באירוע בו פגע הנאשם בהולכת רגל אשר חצתה בסמוך למעבר חצייה וגרם לה לחבלות של ממש, אשר כתוצאה מהן, ביום, עדיין מטופלת בפיזיותרפיה.

המדובר בנאשם שוותק נהיגתו לשנת 71' ולחובתו 14 הרשעות קודמות, ביניהן הרשעה לשנת 78' בגין גרים מוות ברשלנות.

ראוי לציין כי הרשותו של הנאשם בעבירה של גרים מוות לשנת 78' אין בה, לטעמי, כדי להחמיר בעונשו ולראות בו כנאשם מסוון וזאת בהתחשב בפרק הזמן הארוך שהלך מאז אותה עבירה ובעובדת שמאז ועד היום נראה כי הנאשם לא צבר לחובתו עבירות חמורות נוספות והוא אינו מכבד.

במקרה שבפניי הבאתי בחשבון העונש את מידת הרשלנות, את התנהגות הולכת הרגל, את תוכאות התאוננה, ההודאה המידית של הנאשם ולקיחת האחריות.

במכלול הנתונים ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **קנס בסך 800 ₪, או 8 ימי מאסר תמורה.**

הकנס ישולם תוך 90 ימים.

2. **פסילה בפועל מקבל או מהחזק רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.**

הפסילה בפועל תחול לא יאוחר מיום 16/01/01, ועל הנאשם להפקיד רישון הנהיגה בנסיבות בית המשפט לתעבורה באshedot לא יאוחר משעה 00:13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם כי מרגע ההפקדה תחול הפסילה להימנות.

3. **פסילה על תנאי מקבל או מהחזק רישון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.**

זכות ערעור לביהם"ש המוחזק תוך 45 יום מיום.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד הנוכחים.

ליאת שמיר הירש , שופטת